

Bilag IV.**Lolland-Falsters Stiftamt.***Nykøbing F., den 16de August 1911.*

Under Henvisning til Bestemmelsen i § 19 i Lov Nr. 229 af 21. August 1908 vedrørende Anvendelse af udenlandske Arbejdere til Arbejde i visse Virksomheder samt det offentlige Tilsyn dermed, hvorefter Forslag til Revision af Loven bliver at forelægge senest for den i Aaret 1911 sammentrædende ordentlige Rigsdag, har det høje Ministerium i Skrivelse af 15. Maj d. A. anmodet Amtet om fra Politimestrene at indhente og med egne Ytringer at indsende Erklæringer angaaende de med Hensyn til Lovens Virkemaade indvundne Erfaringer, eventuelt tilligemed Forslag til Ændringer eller Tilføjelser til Lovens enkelte Bestemmelser.

Foranlediget heraf skulde man ved Fremsendelsen af de ønskede Erklæringer (ialt 11 Aktstykker) tjenstligst tillade sig at udtale følgende:

Efter de af Politimestrene givne Vidnesbyrd maa det formentlig anses for utvivlsomt, at de ved Loven indførte Bestemmelser, navnlig for saa vidt de tager Sigte paa Arbejdernes kontraktmæssige Rettigheder, i det hele og store har virket tilfredsstillende og efter Lovens Hovedøjemed: at gennemføre en virksom Beskyttelse for Arbejderne, saaledes at der tilsikres disse en betrygget Retsstilling og iøvrigt forsvarlige Livsvilkaar under deres Ophold her i Landet. Mere tvivlsomt kunde det — som det ogsaa vil fremgaa af det følgende — synes, om denne Beskyttelse ikke delvist er naaet paa Bekostning af andre berettigede Interesser.

Med Hensyn til Lovens enkelte Bestemmelser finder man Anledning til at fremsætte nedenanførte Bemærkninger:

Til § 1. Det maa formentlig anses ønskeligt, at Undtagelsesbestemmelsen om, at Loven ikke finder Anvendelse paa udenlandske Arbejdere, der fæstes som Tyende, udgaar, idet den dels aabner let Adgang til Omgaaelse af Loven, dels medfører Usikkerhed i Praksis, eftersom Grænsen mellem Tyende- og Arbejdsmandsforholdet er flydende. Dette synes derhos saa meget mere beføjet, som Udlændingen ogsaa i Egenskab af Tyende trænger til den Beskyttelse, Loven hjemler.

Til § 2. Loven savner Regler for, hvilke Legitimationspapirer Arbejderne skal være i Besiddelse af for at tilstedes Adgang til Landet, ligesom Fremmedloven af 15. Maj 1875 ej heller indeholder bestemt affattede Krav til disses Form og Indhold, og den væsentligste Betingelse for at føre en politimæssig virksom Kontrol med de Personer, der indkommer i Landet, mangler saaledes. Dette Forhold er vel i Almindelighed lidet tilfredsstillende, men særlig følelig bliver Manglen af paa-lidelige Legitimationspapirer dog under den aarlig tilbagevendende Masseindvandring af udenlandske Markarbejdere, paa hvilke Loven navnlig tager Sigte. Det synes vanskelig at kunne undgaa — og undgaa erfaringsmæssigt heller ikke —, at der i de hæderlige Arbejderes Følge — enten med Benyttelse af laante eller falske Legitimationspapirer — følger en Skare vagabonderende eller for Retsikkerheden endnu farligere Personer, hvis Hensigt mindst af alt er den at opnaa Arbejde, og som før eller senere under en eller anden Form falder det offentlige til Byrde og af dette med betydelig Bekostning maa foranstaltes udsendte af Riget. Det behøver formentlig ikke nærmere at paavises, hvormeget der vilde være vundet ved Muligheden af en nøjagtig Identificering af de indvandrende og af en deraf betinget Afvisning ved Landgrænsen.